

Bortfald af Betalingspligt, er en aldeles fortræffelig Regel, og Regelen i § 16 om Forældelse kan jeg ogsaa ganske bifalde. Den Mellemvej, som er fulgt i § 17, med Hensyn til Hemmeligholdelse af Navn paa Mødre, der føde paa den kongelige Fødselsstiftelse, synes jeg ogsaa er heldig. I det hele taget gælder det jo om, at vi ikke paa rigoristisk Maade stille denne Sag paa Spidsen, men det gælder om at ramme det bedste under Hensyn til de i Samfundet paa den Tid givne Forhold, men med det for Øje, at Maalet er i stedse højere Grad at skaffe de udenfor Ægteskab fødte Børn den Ret, som tilkommer dem.

Ja, det er jo ikke saa faa kritiske Bemærkninger, jeg har fremsat. Men jeg vil slutte med at fremhæve, at dersom den Dag kom, at dette Lovforslag forelaa her til Vedtagelse eller Forkastelse, som det nu foreligger, vilde jeg med stor Glæde anbefale Tinget at vedtage det i den foreliggende Skikkelse. Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at fremhæve de store og værdifulde Fremskridt, som indeholdes i dette Lovforslag.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): De Børn, der fødes udenfor Ægteskab, have hidtil dannet en Samfundets Pariakaste og have været henviste til at leve paa Skyggesiden, og vi Socialdemokrater hilse derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde, idet jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at det betegner et stort og væsentligt Fremskridt. Men desuagtet er Forholdet det, at vi kunde ønske en Del Ændringer og en Del Tilføjelser, saaledes at Forslaget i højere Grad, end det nu er Tilfældet, kunde bidrage til at øge Chancerne for de stakkels udenfor Ægteskab fødte Børn til at gøre sig gældende i Samfundet.

En Del af de Ting, som den ærede foregaaende Taler nævnte, kan jeg være enig med ham i. Der er en Bestemmelse, jeg særlig skal understrege, og det er den Bestemmelse i § 1, der siger, at ved Afgørelsen af Bidragspligten skal det have for Øje, at Barnets Forsørgelse bør ske i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold. Der bør absolut ske en Forandring her; det maa, som den ærede foregaaende Taler fremhævede, være saaledes, at der bør tages Hensyn baade til Faderens og Moderens Livsforhold. Ellers vilde jo de fattigste Kvinder faa de daarligste Bidrag, selv om det var en velstillet Mand, der var Fader til Barnet. Naar

det saa blev sagt, at Bestemmelsen vilde i sig selv kunne være forsvarlig, saadan som den staar, fordi der deri er underforstaaet det nødtørftige, maa dertil bemærkes, at man finder ikke nogetsteds i dette Lovforslag et Minimalbidrag eller et Normalbidrag ansat. Man kan derfor tænke sig Bestemmelsen, som den staar her, fortolket saaledes, at Bidraget vilde blive aldeles ufyldestgørende.

Der er en anden lille Ting, jeg lige skal nævne, og det er Bestemmelsen om, at Kvinder i visse Tilfælde kunne faa deres Underholdsbidrag udbetalt et halvt Aar forud — det gælder vel egentlig i endnu højere Grad om den anden Lov, som her er forelagt, om forladte Kvinder. Det vilde maaske ikke være saa absolut heldigt at fastsætte dette; der kunde tænkes Kvinder, som vilde være bedre tjente med at faa Bidraget i mindre Beløb i Stedet for paa en Gang at faa et større Beløb, medmindre der i alle Tilfælde var en Værg for de udenfor Ægteskab fødte Børn.

Det har undret mig, at den højtærede Justitsminister ikke i det foreliggende Lovforslag har kunnet følge „Dansk Kvinde-samfunds“ Henstilling om, at der skulde være tvungen Angivelse af, hvem Faderen er. Det forekommer mig, at netop det, at man ikke tager denne Bestemmelse med, kommer til at kollidere med de to sidste Afsnit i § 1, hvor der staar:

„Forlig mellem Forældrene om Afgørelsen af fremtidig Underholdspligt ved periodiske Bidrag eller en Affindelsessum er kun med Overøvrighedens Godkendelse bindende. Godkendelse af saadant Forlig bør ikke meddeles, naar foranstaaende Grundsætninger i væsentlig Grad ere til-sidesatte.

Den Overøvrighedsbestemmelse, ved hvilken Bidraget fastsættes eller stadfæstes, skal indeholde Oplysning om Faderens Fødested, Fødselsdag og Fødselsaar“ o.s.v. Naar det nu ikke fastsættes, at der er Tvang til at opgive Faderens Navn, synes det mig, at alt, hvad vi naa derved, er egentlig kun det, at de bedststillede Fædre kunne opnaa, at deres Navne ikke behøve at komme frem; medens der i alle Tilfælde, hvor der er Tale om en fattig Moder og en fattig Fader, ikke vil kunne være Tale om, at Faderens Navn tilbageholdes. Det vil kun være i saadanne Tilfælde, hvor der kan erlægges en rigelig og rundelig Affindelsessum kontant, at man kan gøre Regning paa, at Overøvrigheden vil godkende Forliget, uden at man behøver at kræve Faderens Navn.